

MUTLULUK YANIMIZDAN GELİP GEÇTİ

Esra Ballım

Neredeyse çoğumuzun hafızasında başlıktaki cümleyle yer etmiş bir filmidir *Kırık Bir Aşk Hikâyesi*.

Bu yazı, işte bu cümlenin yazarı **Selim İleri**'nin (1949-2025) artık aramızda olmaması ve ardında bıraktıkları nedeniyle bir borç olarak gördüğümüz teşekkürü yerine getirme fırsatı verdiği için yazıldı. Ağırlığı sinemaya vererek **İleri**'nin hayat öyküsüne göz atalım.

İstanbul doğumlu olan İleri İstanbul Atatürk Lisesinden mezun olur. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni yarıda bırakır. Türk edebiyatının önde gelen kalemlerinden biri olur. Çeşitli dergi ve gazetelerde sinema üzerine yazılar yazar. Köşe yazarlığı yapar.

Yazarın sinemayla ilk ilişkisi 1970'lerin başında **Halit Refiğ**'le tanışmasıyla olur. **Refiğ**, Türk sinemasının yeni senaryo yazarlarına ihtiyacı olduğunu söyleyerek **Selim İleri**'ye senaryo yazmasını önerir. 1971'de *Cennetin Kapıları* adlı ilk senaryosunu yazar **İleri**. **Mesut Kara** o günleri yazısında şöyle aktarır:

Halit Bey, başına geleceklerden habersiz, “Sen doğrudan tretmanı yaz; fazla vakit yok, havalar soğumadan çekim başlamalı” dedi. Portakal bahçelerini görsel açıdan çok beğenmişti, önce o sahneler çekilecekti, portakallar toplanmadan. Ben hiçbir şey, tek satır, tek cümle yazamadım. Sahne nerde başlar, nasıl noktanır, plan nedir, diyalog ne kadar uzun olabilir, haberim yok! Halit Bey durumu anladığında iş işten geçmişti. Vakıt iyice azalmış, portakallar belki de toplanıyor! *Cennetin Kapıları* böylece, bu koşullar altında yazıldı; yani sevgili Halit Bey yazdı. *Cennetin Kapıları*'nda yönetmen yardımcılığı yapmak istedim, ‘ikinci asistan’... Senaryo yazarlığım gibi, ikinci asistanlığım da berbattı. (1)

1977’de *Her Gece Bodrum* romanı ile Türk Dil Kurumu Roman Ödülü’nü alır. Senaryosunu **Ayşe Şasa** ile birlikte yazdıkları bu roman, **Naci Çelik Berksoy** tarafından yönetilerek 1992 yılında sinemaya aktarılır. **İleri**’nin *Yalancı Şafak* isimli romanı ve *Gelinlik Kız* öyküleri de TV’ye uyarlanır. 1989 yapımı *Hiçbir Gece* filmiyle yönetmenlik deneyimi de kazanır. **Şahin Kaygun**’un sinemamızdaki ender biyografi çalışmalarından olan *Afife Jale* (1987) filminin senaryosunu da **Nezihe Araz**’la birlikte yazar. Daha sonra **Lütfi Ö. Akad**’a *Yaralı Kurt* (1972) filminin senaryosunu yazar.

Sırası gelmişken **Akad**’ın onun hakkındaki izlenimlerini de aktaralım:

O günlerde yeni tanışmamıza karşı evimize girip çıkma ayrıcalığı verdiğimiz, bizi sık arayıp soran bir konuğumuz var, adı **Selim İleri**. Eşitim olamayacak kadar küçük, oğlum diyemeyeceğim kadar büyük. Tam bir çağla, içi de onun kadar ak ve temiz. Eşim de benimsiyor onu, kimi zaman uzun süren güzel konuşmalarımız oluyor. Duyarlı ve kırılgan yapısına endişe ile bakıyorum. Uzun bir süredir yazınla uğraşüyor, bu nedenle İstanbul Üniversitesi’nde hukuk derslerini bırakacak. O bir anlatıcı, bunu yazıyla yapacak, çok olanakları olan sinemayı da merak ediyor. İşte *Yaralı Kurt* adını koyduğum yeni senaryomu bu yüzden **Selim İleri** ile çalışmak istiyorum. Önerimi sevinerek karşılıyor. Bir süre tartışarak çalışıyoruz. Anlaşmamız çok zor oluyor. **Selim İleri**’den aldığım senaryoyu, kafamda tasarladığım filmde oldukça farklı buluyorum. Birlikte tasarladığımız ana çizgiye bir ihanet yok, hayır. Buna karşı derinliğine işlenmiş, filmin akışını kesen, uzun, durağan sahneler ve çokça sözle karşılaşıyorum. Kolum, kanadım sarkıyor. Ne yapacağımı bilemiyorum, oturup yazmayı hiç istemiyorum. **Selim İleri** uzun uzun tahlillere ve bunların sözlü açıklamalarına eğimli, bense ne anlatacaksam görsellikle anlatmayı düşünüyorum, söze, ancak yaşamda olduğu gibi, kaçınılmaz olduğunda yer vermeli. İş gene bana kalıyor, buraya geldikten sonra çalışmayı sürdürüyorum. (3: s. 376-377, 385)

1973 yılının ikinci filmi *Düğün* oluyor. Artık bir kere yola çıkmışken şu göç hakkında içimde ne varsa dökmek zorunluluğunu duyuyorum. Şimdi sırada parasız, vasıfsız, birikimsiz göç etmiş insanlar var. **Selim İleri** öneriler getiriyor ama benimle boğuşmayı göze alamadığı için çalışmaya katılmıyor. Değerli önerilerini beğenerek kullanıyorum. Aile bir abla, iki

yetişkin erkek kardeş, iki küçük kız kardeş ve onlardan küçük bir erkek kardeşten oluşuyor. Ana baba yok. Bu insanlar işsiz, parasız ve mesleksiz bu koca kentte ne yaparlar? “İnsan eti yerler,” diyor **Selim İleri**, erkek kardeşleri işaret ederek. (3: s. 388)

Üretken bir yazar olan **İleri**’yi televizyon alanında yaptığı çalışmalar da öne çıkarır: TRT2’de Türk ve dünya edebiyatından önemli yazarları anlattığı *Yalnız Okurlar İçin* programını yapar. *Yedikuleli Mihriban* adlı bir TV dizisi yönetir. Ayrıca *Şen Dullar* televizyon dizisinde, *Soğuktu ve Yağmur Çiseliyordu* ile *Afife Jale* filmlerinde oyuncu olarak yer alır.

Tüm kariyerini taradığımızda yirmiye yakın filmin senaryo yazarlığını ve iki filmin yönetmenliğini yaptığı bilgisine ulaşırız. Adının geçtiği senaryolar hakkındaki düşüncelerini dile getirirken aynı zamanda sinemamızın üretim tarzındaki açmazları dışa vurur. Yazarın birçok söyleşisindeki açıklamalarında ifade ettiği üzere, yazdığı senaryolardan ancak birkaçını sahiplendiği görülür:

Geriye baktığım vakit, üç beş film dışında sinema bende sadece bir kırıklık olarak kalmıştır. Filmografimde verilen 20 senaryonun da bir ikisini hiç bilmiyorum, benimle ilgisi yok. Bazıları da benim adım olmasına rağmen müşterek yazılmış ve çekimlerde büyük değişikliklere uğramış filmler. İmzam kaldı. Ekranda seyrettiğim vakit “İyi ki bunu yazmışım, iyi ki filme alınmış” dediğim üç-beş film var. (4)

Sevdiği senaryoları arasında *Bir Demet Menekşe*, *Seni Kalbime Gömdüm* ve *Askerin Dönüşü*’nü sayarken en çok sevdiğini ise *Kırık Bir Aşk Hikâyesi* olarak belirtir.

Dileyenin **İleri**’nin yazdığı senaryolarda izlerini bulabileceği yönetmenler olarak **Michelangelo Antonioni**, **Andrzej Wajda**, **Joseph Losey**, **François Truffaut**, **Ingmar Bergman**, **Federico Fellini** ve **Luchino Visconti** sayılabilir.

.....

Kırık Bir Aşk Hikâyesi

Yönetmen: Ömer Kavur

Özgün Senaryo: Selim İleri, Ömer Kavur

Diyaloglar: Selim İleri

Görüntü Yönetmeni: Salih Dikişçi

Müzik: Cahit Berkay

Oyuncular: Hümeysra (Aysel), Kadir İnanır (Fuat), Halil Ergün (Yavuz), Kâmrân Usluer (Bedri), Güler Ökten (Fitnat), Orhan Aykanat (Fitnat'ın Eşi), Orhan Çağman (Recep Bey), Özlem Onursal (Belgin), Neriman Köksal (Necla), Muadelet Tibet (Necla'nın Annesi), Nezihe Becerikli (Emekli Öğretmen), Reha Kırıl (Leman), Leyla Altın (Yavuz'un Eşi)

Yapım: Alfa Film / 1981

1982 Sinema Yazarları Birliği Yılın En İyi Senaryosu Ödülü

1982 Antalya Altın Portakal Film Festivali – En İyi 3. Film ve En İyi Yönetmen Ödülü

İstanbul'dan Ayvalık Lisesine kendi isteğiyle atanan dokuz yıllık edebiyat öğretmeni Aysel, şehir hayatındaki insan ilişkilerinden sıkılmış, taşranın kendi ruh hâline iyi geleceğini düşünmektedir. Lisede yıllardır görev yapan resim öğretmeni Bedri, Aysel'e taşradaki hayatı tanıtmaya çalışır. Birbirinin aynısı günleri yaşamaktan usanan Bedri, hayatı sıkıcı bulmaktadır. Sanayileşen ve zenginleşen Ayvalık'taki hayata ayak uyduramayan Fuat, babadan kalma usullerle zeytinyağı işini sürdürmektedir. Ama ailesinin maddi durumu eskisi gibi değildir.

Kasabanın yeni zengin tüccarlarından Recep Bey'in kızı Belgin'le nişanlanır Fuat. Orta yaşlı, bekâr bir kadın olan Aysel, nişan töreninde Fuat'la tanışır. İkisi de birbirlerinden etkilenirler. Zaten Belgin'le zoraki nişanlanan Fuat, Aysel'le kendisine sıkıcı hayatında bir çıkış kapısı bulmuştur. Recep, damadının fabrikadaki işin başına geçerek düzeni sürdürmesini istemektedir. Kasabadaki diğer kadın öğretmenlere göre sıra dışı olan Aysel'in nişanlı olan Fuat'la ilişkisi saklı kalmaz. Öte yandan Aysel'e ilgi duyan resim öğretmeni Bedri, boğucu hayatına daha fazla dayanamayarak intihar eder. Bu olay Fuat ile Aysel'i birbirine daha da yakınlaştırır. Ancak kasabanın kuralları, ailelerin çıkarları, baskılar, gelenekler bu aşka izin vermez. Fuat, nişanlısına döner. Aysel de başka bir yere atanır.

Not: Film, 1 saat 33 dakikalık kopyasından izlenmiş olup satır başlarındaki rakamlar diyalogların geçtiği sahnelerin zamanını belirtmek için kullanılmıştır. İzleme sürecinde 2 numaralı kaynağım olan **Selim İleri**'nin *Kırık Bir Aşk Hikâyesi* adlı kitabından yararlanılmıştır.

Kırık Bir Aşk Hikâyesi filmini Senaryo Yazım Teknikleri içinde önemli rolü olan Diyalog Yazımının İşlevsel Rollerini üzerinden değerlendirmek istiyorum.

1. “Ben Aysel. Burhaniye yolu üzerinde, Erol’un yerindeyim. Yarım saat kadar kalacağız.” (Otogar) Aysel, bu cümleyle kendi konum bilgisini verir.

5. **Zehra:** “Şu kıza Tarih’i ben öğretemediğim için hep üzülürüm. Ne vardı İstanbul’da okutacak.” (Köşkün Bahçesi) Kentte okuyan Belgin, kasaba yaşamının kurallarına, geleneklere göre davranmaz. Bu konuşma yergi ifadesi taşır.

5. **Necla:** “Yakında nişanlanacak bir kızın bu kadar serbest davranması yanlış.” (Köşkün Bahçesi) Toplumun ahlaki değer yargılarını gösteren, açığa çıkaran ifade.

6. **Aysel:** “Ben buraya atanan yeni edebiyat öğretmeniyim.” (Lisenin koridoru) Bilgi verme amacı taşır.

6. Müdür, Aysel’e Maltepe sigarası uzatır. O da: “Teşekkür ederim. Samsun içiyorum; değiştirmeyeyim.” cevabını vererek 1980’li yılların klasik muhabbetini yapar. (Müdür Odası). Bir dönem vurgusu örneği.

8. **Şadiye:** “Buraya geldiğimde sizin kadardım. Yirmi üç yıl oldu. Yine de dün gibi geliyor bana.” (Kiralık ev) Seyirciye zaman bilgisi vermeye dönük.

11. **Fuat:** “Aklın fikrin eğlence. Hiç değişmeyeceksin.”

Yavuz: “Değişip de sana mı dönelim?” (Şehir Kulübü) Fuat’ın kasabadaki çoğunluktan farklı bir karakter olduğuna göndermede bulunuyor.

15. Bedri: “Hayat elbette değişecek. Ama böyle değil. Yeni evler, apartmanlar yapılıyor; büyük fabrikalar kuruluyor. Ama bütün kültür içki ve kumardan ibaret. Düşünce bir türlü serpilmiyor. Konken, briç, piliç gecesi... Hayat her gün sadece tekrar ediliyor. Korkunç değil mi?”

(Kasabanın eski sokağı) Köyden kente göç, kentleşme, değişen sosyal hayat, tükenmişlik, tüketim kültürünün giderek yerleşmeye başlaması, kültürel birikime yatırım yapma idealinin yerini boş eğlencelerin alması.

16. Bedri: “Fuat, eski bir eşraf ailesinin oğludur. Yeni zengin bir fabrikatörün kızı ile evleniyor.” (Kasabanın eski sokağı) Sınıfsal bilgi verir. Toplumsal sınıflar arasında değişen dengelere ve değerlere işaret eder.

27. Recep: “Para... Bütün meseleleri çözer, kıytırık bir imalathane ile bu mümkün değil, her şey sanayileşiyor, neyi koruyabileceksin ki?” dediğinde **Fuat**’ın cevabı: “Bilmiyorum... Sanki başka türlü olmalıydı bütün bunlar.” olur. (Recep Bey’in fabrikadaki odası) Fuat ile Recep arasındaki anlaşmazlıkların temeline dönük, dönemin ekonomisi hakkında bilgi verir.

30. Fitnat: “Her gün daha kötüye gidiyor durumumuz; yarınımızın ne olacağı belli değil... Para yok ortada! Bu belki sizi ilgilendirmiyor ama ben gördüğüm gibi yaşamak isterim. Babamın zamanındaki gibi! Recep Bey o battal atölyeye talip olmuş, Allah bilir zeytinlikleri de alacak, biz burun kıvırıyoruz. Neyimize güvenerek? Adam hayatımızı üstleniyor; anlamıyor musunuz?” (Fuatların evinde yemek masasında) Paranın ve gücün el değiştirmesi üzerinde durularak sosyo-ekonomik dönüşüm bilgisi aktarılır.

35. “Beni niye Fuat’la evlendiriyorsunuz? Birbirimizi sevmiyoruz ki?” der **Belgin**. Annesi **Necla** cevaplar: “Erkekler çocuk gibidir. Babanın da hırçınlıkları vardı. İlk yıllarda çok zorluk çektim. Fedakârlık hep bana düştü. Bak şimdi her şeyimiz var. Seni istediğimiz gibi yetiştirdik. Mal mülk; her şey. Mutluyuz, zenginiz, itibarımız var. Siz de öyle olacaksınız.” (Belgin’in odası) Dönemin geçer akçesi sevgi değil, paradır. Para olduktan sonra her şey çözülür. Necla da kocası Recep gibi aynı dili kullanmaktadır.

39. Fuat: “Hiçbir şey yapamaz oldum. Zayıf, korkak adamın tekiyim ben. Her şey bana yabancı. On yıl önce böyle değildim. Çalışmak, uğraşmak hoşuma gidiyordu. Kimse anlamıyor bunları; en yakınlarım bile. Oysa biri anlamalı! Belgin’le neden nişanlandığımı, neden evleneceğimi bilmiyorum. Böyle yaşamaktan usandım. Bir çembere kısıtlanmış gibiyim.” (Denizde sandalda) Fuat, kendi karakterinin geçmişi ve bugünü arasında kıyaslama yapar.

44. Bedri, sandala binecekken elinde tuttuğu tabloyu Meczup’a uzatır. Meczup, önce Bedri’nin niyetini anlamaz. Bedri ısrarla uzatır. Meczup resmi alır. Sonra “asıl” güneşe bakar. Bedri ile göz göze gelir; resimdeki güneşi okşar. (Deniz kenarında) Burada Bedri ile Meczup arasında sözsüz bir diyalog geçer. Bedri, resimdekilerin değerini anlayacak kişi olarak neden Meczup’u seçer? Dünyanın karmaşasına ayak uyduramamış, kirlenmemiş ve saf kalabilmiş olmasından mıdır? Bir sözsüz ileti örneği ve aynı zamanda izleyici ile örtük diyalog kurma örneği.

50. Aysel: “Birbirini sevmeyen karıkocalara karşıyım, mutsuz çocuklara, sevgisiz evlere karşıyım.” (Lokantada) Evlilik hakkındaki düşüncelerini biz seyircilere aktarır.

54. Aysel: “Yağmur yağacak galiba. Çocukken, akşamları gökyüzünde pembe bulutlar görürsem, ertesi gün bütün istediklerimin olacağını sanırdım. Çok severdim

pembe bulutları.” (Adanın rıhtımı) Diyalogda, hikâyenin gelecek zamanında geçecek olayları haber veren bilgi aktarımı dilek kipiyle verilir.

58. Fuat: *“En sevdiğin kitabı alabilir miyim? Okumak istiyorum.”* (Aysel’in evi yemek masası) Bu cümlesiyle Aysel’e onun dünyasına girme ve onun dünyasını paylaşma arzusunu ortaya koyar. Dilek kipinde diyalog.

58. Aysel: *“Sarıkanat’ı aç mı bırakacağız?”* **Fuat:** *“Azıcık salata yaprağı ver. Yarın yem getiririm.”* (Aysel’in evi yemek masası) Fuat, Aysel’e hediye ettiği kuş için yem getireceğinin, dolayısıyla yarın da Aysel’in evine onu görmeye geleceğinin işaretini verir. Sarıkanat ikisinin görüşmesi için arabuluculuk yapar.

64. Aysel: *“Busunuz siz! Yanınızda adam ölse, kılınız kıpırdamaz! Hepiniz korkaksınız!”* (Sahil) Aysel, Fuat’ın şahsında cinsiyetçi bir vurguyla erkeklere özgü saptamalarda bulunur.

67. Leman: *“Bir derdin mi var Fuat?”* Bilgi almaya dönük soru. **Leman:** *“Neyi doğru buluyorsan onu yap.”* (Fuat’ın evi) Fuat’ın zihninden geçeni bildiğini ifade etmeye yönelik.

70. Aysel: *“Belki yalnızdım. Geçmiş epeydir düşünmüyorum. Tek istediğim; bir daha yanlışa düşmemek.”* (Yazlık ev) Kendisi hakkında bilgi aktarmaya yönelik. Geleceğe dönük öngörüsünü, korkularını şimdiden açık ediyor.

71. Recep: *“Aşk yüzünden mi? Bütün aşklar üç gün sürer.”* (Fabrika) Aşk konusundaki peşin hükmünü söylerken, dünyaya nasıl baktığını da dile getirir.

73. Zehra: “Yakında evlenecek bir adamla meyhane köşelerinde dolaşan bir kadın, öğretmenlik haysiyetiyle oynuyor demektir.” (Öğretmenler Odası) Betimleyici diyalog. Aysel’i yargılayan ve ona karşı kışkırtan, duygusal bir eğilim yaratma görevi üstlenen diyalog.

Nevin: “Siz hep başkalarının hayatıyla mı yaşayacaksınız Zehra’nım! Onun bunun evinde...” (Öğretmenler Odası) Bilgi aktaran, küçümseyen, dedikodu yapmasının önünü almaya yönelik kararlı.

74. Fitnat: “Fuat daha otuzunda...” (Sokak) Kinayeli, Aysel’i yaralamaya dönük bir üslup. Aysel’in 36 yaşında olması, dolayısıyla toplumun, kasabanın değer yargılarına ters düşen bu ilişkinin yanlışlığına işaret eder.

78. Recep: “Muhasebeden hesap dökümü geldi. Şu borç meselesini konuşalım.” (Fabrika Recep’in odası) Fuat’ın bu borcu ödeyemeyeceğini bilir. Onu, kızından ayrılma kararından vazgeçirecek borç ödeme dayatması yapar.

83. Fuat mahcup bir şekilde Aysel’e bakar, konuşamaz. Bakışları “Seni çok sevdim ama cesaret edemedim. Elimi, kolumu bağlayan o kadar çok şey var ki.” der gibidir. **Aysel:** “Hiçbir şey söyleme. Çok güzel ve çok acıydı hepsi!” (Metruk Kilise) Bakış-Söz diyalogu örneği.

90. Fuat: “Mutluluk yanımdan gelip geçti.” (Mola yerinde masada) Aysel ve Fuat’ın yaşadıklarını özetleyen bir cümle.

91. Aysel: “Sarıkanat öldü.”

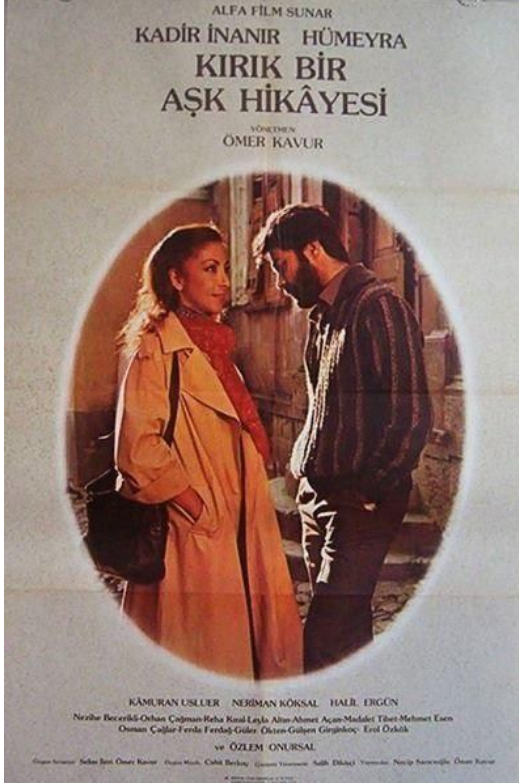
Fuat’ın Aysel’e hediye ettiği kanarya Sarıkanat ölünce aşklarının yakın tanığı da gitmiştir artık.

.....

Senaryonun yazım aşamalarını ve çekim esnasında yaşananları **Selim İleri**’den dinleyelim:

Kırk Bir Aşk Hikâyesi’ni severek yazdım. Her sahneyi, her diyalogu, bırak sahneyi, diyalogu, her planı **Ömer Kavur**’la uzun uzadıya tartıştık. Hümeysra, senaryonun yazılış evrelerini merakla izliyordu. Ama ona yazdıklarımı göstermiyordum. Beş altı ay sürdü senaryonun yazılması. Bizim sinemamızda hele o dönemler pek rastlanmayacak bir zaman dilimi.

Harikulade bir sonbahardı. Ayvalık, sonbaharın bütün renklerine bürünmüştü ve yazdan hâlâ izler taşıyordu. Hayatımın en mutlu zaman dilimlerinden biriydi. Senaryomun hayata geçiydi, peliküle geçişi, yaşaması, canlanmasıydı ve ben buna tanıklık ediyordum. **Ömer Kavur**'un mesafeli yaklaşımıyla senaryodaki aşırı duygusallık da frenlenmişti. Kavur, çalışırken benim duygusallığımdan ürkerdi. Böyle mi olacak? derdi. Onun soğuk tavrı filmin alelade bir melodram olmasını engelledi. (5: s. 54-55)

Çekimlerde ikinci asistanlık yapan, oyuncu kadrosu geniş bir film olduğu için tiyatro oyuncularını da araştıran ve onların kadroda yer almalarını sağlayan **İleri**, diyaloglar istediği gibi olmadığında illa değişmesi için uğraştığını söylerken, yönetmen **Ömer Kavur** da söyleşilerinde onu destekler şekilde: “Beni bir tek **Selim İleri** sıkıştırmıştır. Diyaloglarda tonlamalara bile dikkat edilmesini isterdi.” der.

Necla Algan'ın film üzerine yazdıklarının bir kısmını alıntılamanın tam da yeri olduğunu düşünüyorum: “*Kırık Bir Aşk Hikâyesi* ‘Yeşilçam

melodramatik duyarlılığı’ ya da ‘Yeşilçam estetiği’ diye adlandıırabileceğimiz bir ifade tarzının da son ve yetkin örneklerinden biridir. Filmde hâkim olan duygu hüznün ve kırıklıktır. Kendi dışındaki toplumsal gerçekliğin karşısında ezilen bireyin hüznüdür. Dramatik yapı, oyuncular ve gündelik hayatın temsili gibi klasikleşmiş bazı anlatım unsurları filmde başarıyla yer almışlardır. Ama öte yandan Yeşilçam’ın uzun yıllara ve güçlü bir geleneğe dayanan toplumsal gerçekçi döneminin mirasını da içinde barındırır. (6: s. 119-120)

Sağlam öykü yapısı, diyalogları, farklı kişilikleri, çevre ve insan ilişkileri, mekâna ve zamana damga vuran müziğiyle hâlâ akılda kalan eserlerden biridir *Kırık Bir Aşk Hikâyesi*. Üzerinden bunca zaman geçmesine rağmen hâlen bugünün izleyicisi için de saflığını, nahifliğini kaybetmemiştir.

Selim İleri'nin Yazdığı Diğer Senaryolar

Günahsızlar (Atıf Yılmaz, 1972)

Çapkın Hırsız (Atıf Yılmaz, 1975)

Seninle Son Defa (Feyzi Tuna, 1978)

Göl (Ömer Kavur, 1982)

Bir Yalnız Melek (Levent Dönmez, 1990)

Yalancı Şafak (Osman Sınav, 1990 [TV dizisi])

Her Gece Bodrum (Naci Çelik Berksoy, 1992 [TV dizisi])

Bir Aşk Uğruna (Tunca Yönder, 1994 [TV dizisi])

Kerem (Halit Refiğ, 1999 [TV dizisi])

Kilit, (Ceyda Aslı Kılıçkiran, 2007)

Kaynaklar

1. Mesut Kara, “Sinemada Selim İleri Filmleri”, *Evrensel*, 11 Ekim 2019 [[bağlantı](#)].
2. Selim İleri, *Kırık Bir Aşk Hikâyesi*, Ada Yayınları, 1983.
3. Lütfi Ö. Akad, *Işıkla Karanlık Arasında*, İletişim Yayınları, 2016.
4. “Yazar Selim İleri: ‘Diziden Para Kazandım’”, *Milliyet*, 29 Mart 2016 [[bağlantı](#)].
5. İren Dicle Aytaç, *Yönetmen: Ömer Kavur*, Ankara Sinema Derneği, 2002.
6. Necla Algan, *Taşrada Var Bir Zaman*, Çitlembik Yayınları, 2010.